



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa **J. M.**, bytom P., Ul. M. H. č. X./X., zastúpeného JUDr. J. D., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v P., N. sv. C. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni – ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o úrazovú rentu, na návrh navrhovateľa o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 222-1928/2007 zo dňa 26. novembra 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd 372/2007-48 z 11.07.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11. júla 2008 č. k. 12Sd 372/2007-48 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. 222-1928/2007 z 26. novembra 2007 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne z 26.11.2007 č. 222-1928/2005, ktorým odporkyňa podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu s odôvodnením, že mu nevznikla strata na zárobku ku dňu 31.12.2003.

Krajský súd dôvodil v potvrdzujúcom rozsudku tým, že podľa posudku príslušného posudkového lekára u navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu po 01. januári 2004. Keďže nárok navrhovateľa s poukazom na ustanovenie § 260 a § 272 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení musí byť posudzovaný podľa predpisov platných a účinných do 31. decembra 2003, je miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa irelevantná, pretože podľa predpisov platných a účinných do 31. decembra 2003 nebol rozhodujúcim faktorom na odškodnenie poškodenia zdravia z titulu choroby z povolania zdravotný stav, ale pokles zárobku.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadal, aby prvostupňový rozsudok bol zmenený a odporkyni uložená povinnosť vydať nové rozhodnutie o priznaní úrazovej renty podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako sú odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť z týchto dôvodov:

1. Medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ utrpel pracovný úraz hlavy, krčnej chrbtice a pravého ramena dňa 27.01.1983 na Bani Cigel'. Od 20.04.1985 mal priznaný čiastočný invalidný dôchodok úrazový. V roku 2006 bol navrhovateľ uznaný za invalidného pre zhoršenie zdravotného stavu zo všeobecných príčin.
2. Navrhovateľ ku dňu 31.12.2003 nepoberal náhradu straty na zárobku v súvislosti s pracovným úrazom, čo sám dokladoval aj v tým, že k odvolaniu pripojil doklad o možnej strate na zárobku, pokiaľ by bol o jej náhradu žiadal. Zo spisovej dokumentácie odporkyne tiež vyplýva, že túto náhradu si neuplatňoval od skončenia pracovného pomeru od roku 1991. Možno preto uzavrieť, že odporkyňa nemala dôvod preberať výplatu náhrady za stratu na zárobku k 31.12.2003 a na vec sa nevzťahuje právny režim ustanovenia § 272 č. 461/2003 Z. z.
3. Navrhovateľ podal 04.01.2007 žiadosť o priznanie úrazovej renty podľa § 88 zákona. Odvolací súd považuje za vecne správny názor odporkyne, podľa ktorého je pre nárok podľa § 88 zákona rozhodujúce zistenie, či po 01.01.2004 došlo

u navrhovateľa k zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa v takej miere, že pokles jeho pracovnej schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť je viac ako 40 %.

4. Z predloženej posudkovej dokumentácie vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa bol na základe žiadosti o úrazovú rentu posudzovaný opakovane, pričom jednotlivé posudky sú rozdielne. K zmene posudku z 13.03.2007, ktorým bol uznaný pokles pracovnej schopnosti pre účely § 88 o viac ako 40 % došlo posudkami z 08.11.2007, 10.03.2008 a 21.04.2008, ktorými miera poklesu pracovnej schopnosti pre účely § 88 zákona určená nebola z dôvodu, že po 01. januári 2004 nedošlo u poškodeného k zhoršeniu zdravotného stavu.
5. Podľa názoru odvolacieho súdu rozdielne závery posudkov v danom prípade nemožno prehliadnuť a pre objektívne zistenie skutkového stavu je odôvodnené určenie nezávislého znalca, ktorého úlohou bude vyhodnotiť doterajšie rozdielne medicínske závery a zdôvodniť vlastný záver k základnej otázke sporu tak, ako je formulovaný v bode 3.
6. Znalcovi odporkyňa predloží najmä : a/ lekársku správu – posudok z 13.03.2007, b/ list riaditeľky odboru lekárskej posudkovej činnosti SP – ústredia zo 06.06.2007 č. 24-387/2007 adresovaný vedúcej OLPC v Prievidzi – žiadosť o nové posúdenie poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty, c/ list riaditeľky OLPC SP – ústredia z 31.10.2007 č. 24-387/2006 vedúcej OLPC v Prievidzi – opätovná oprava lekárskej správy, ktoré svedčia o kontrole obsahu lekárskej správy recenzným orgánom mimo rámca oficiálneho konania o dávke, ktoré vedie príslušný organizačný útvar Ústredia SP, d/ lekárske posudky z 08.11.2007, 10.03.2008 a 21.04.2008, e/ lekársky posudok MUDr. N. z 12.08.2008 na č. 1. 68 a nasl. súdneho spisu.
7. Odvolací súd sa na základe doterajšieho zistenia skutkového stavu veci nemôže stotožniť s tvrdením odporkyne uvedeným vo vyjadrení k odvolaniu, pokiaľ ide o hodnotenie podaných posudkov. Odporkyňa totiž vyzdvihuje posudky z 08.11.2007, 10.03.2008 a 21.04.2008 pričom uvádza, že posudkové závery neboli spochybnené, nezmieňuje sa však o prvotnom posudku z 13.03.2007, ktorý bol na základe recenzných námietok prehodnotený. Za tejto situácie je

ustanovenie znalca jediným možným spôsobom objektivizovania rozdielnych medicínskych zistení posudkových lekárov, ktoré nemôže vykonať súd.

8. Odvolací súd súčasne považuje rozhodnutie odporkyne za nepreskúmateľné pre neúplnosť, keďže sa nezaoberá výsledkami lekárskej správy z 13.03.2007 a bez odôvodnenia argumentuje len posudkom z 08.11.2007.
9. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a vec vrátil odporkyni na nové konanie a rozhodnutie, pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a vady konania, ktoré mohli mať za následok nezákonnosť rozhodnutia, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.
10. Súd nepriznal v tomto štádiu konania navrhovateľovi náhradu trov konania, keďže nejde o konečné rozhodnutie vo veci, pričom trovy odvolania ani nevyčíslil.

P o u č e n i e: **Protí tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 25. februára 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.

predsedníčka senátu